

Nr 289.

Av herr Edström, om effektivare sekretesskydd beträffande enskilda personers förmögenhetsbelopp.

I 56 § taxeringsförordningen ges utförliga bestämmelser om sekretess kring innehållet i självdeklarationerna. Icke ens inom beskattningsnämnderna må redogörelse för detta innehåll lämnas i annan mån än som erfordras för taxeringen. I 17 § lagen om allmänna handlingars offentlighet stadgas vidare, att förmögenhetslängd icke må utan den skattskyldiges samtycke utlämnas till annan tidigare än 20 år efter längdens datum.

Med dessa bestämmelser är det sört för att direkta uppgifter om storleken av en skattskyldigs förmögenhet icke stå allmänheten till förfogande. Bestämmelsernas effektivitet försvagas emellertid i betänkelig grad av att vissa uppgifter äro offentliga, med ledning av vilka förmögenhetens storlek kan beräknas. För förmögenheter över 30 000 kronor är det en enkel sak att på grundval av debiteringslängdernas uppgifter om förmögenhetsskattebeloppen och med tillhjälp av fastställda tabeller för uträknande av förmögenhetsskatten få fram den beskattningsbara förmögenheten, vilken — bortsett från de fall då reduktionsregeln är tillämplig — överensstämmer med den skattepliktiga förmögenheten.

Något verkligt sekretesskydd i fråga om en förmögenhets storlek ge alltså icke de nuvarande bestämmelserna. Det är också känt, att banker och kreditinrättningar, advokat- och inkassobyråer m. fl. begagna sig av den föreliggande möjligheten.

Jag finner denna ordning vara otillfredsställande och hemställer,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t förelägger riksdagen förslag om bestämmelser i syfte att ge ett effektivare sekretesskydd beträffande enskilda personers förmögenhetsbelopp.

Stockholm den 26 januari 1950.

Walter Edström.